

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti, v Tajništvu SLS, v Faflekovej hiši. Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je i do dvajsetipet reči 5 Dir, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v Poslanom 2:50 D. Takso za oglase plačv uprava i da za vse og-lase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

„Istina“ neodvisne prekm. stranke na dereši.

Uredništvo je dobilo sledeče:

IZJAVA.

G. dr. Némethy Vilmos, advokat v Dolnji Lendavi je v 2. številki tednika „Naše Novine“ objavil sledeče odstavke:

„Klekl . . . kak pop je včino lejko to, da je svojega popovskega tovariša pred svetom razžalo ali njegov tovariš to razžaljenje nemore pred svetsko sodnijo notridati, nego samo pred škofovo sodnijo, gde vse zakrito ostane med, štirami stenami, ešče zadoščenje tudi.“

„I čí je do etoga mao to bilo njegovo (Kleklovo) vervanje, ka je samo par popov tisti, šteri so zdaj v toj novoj stranki za Prekmurje naprestopili, zato naj naznanje vzeme, da so v toj novoj stranki ne samo vsi evangeličanski duhovniki i po etom njegovom članki do vsi katoliški duhovniki tudi ednotni, čí je bar do tega mao par dvoječi bilo, tak de vküper z Prekmurskim ljudstvom ednega, pravičnega Boga vsaki aktivni duhovnik, proti ednom v pokoji stoječemi.“

Podpisani duhovniki Slovenske Krajine z ozirom na goricitirano pisavo izjavljamo sledeče:

1. Ni res, da bi podpisani bili pristaši „neodvisne prekmurske stranke“, zato ne odobravajo takih nas mestnih izpadov zoper škofovsko sodnijsko oblast, pač pa to pisanje g. dr. Némethyja obsodijo, posebno pa za to, ker ga podpisani niso pooblastili, da dela izjave v njihovem imenu.

2. Ker se je pri snovanju nove stranke opazilo, da se je indirektno porodila iz nekega napada na škofovsko oblast v strogo cerkvenih zadevah, zato podpisani izjavljajo, da bodo svojemu cerkvenemu predstojniku, Prezvišene-mu Knezoškofu v vseh cerkvenih zadevah pokorni in jih globoko spoštüjejo.

Sledi 21 podpisov, štere zavolo premalo prostora nemoremo objaviti. Čí se pa kdo zanima, mu je „Izjava“ s podpisi v urednistvi vsigdar na ogled.

Poleg toga ma uredništvo od ednoga mešnika ešče posebno izjavo, dva pa sta dala ustmeno izjavo, da sta za politiko krščansko socialne ljudske stranke, to se pravi proti novoj stranki. Nešterni duhovniki pa izjavo neso podpisali, ar jih je ne bilo doma.

Tak vövidi istina nove „neodvisne prekmurske stranke“. Sami se bijejo po prsaj, kak da lübijó istino, potom pa vüpaajo zapisati tak strašno neistino. Ravno naopak 24 duhovnikov Slov. Krajine je proti njim i le par drži z njimi. Iz toga naj si ljudstvo samo napravi sodbo. Z lažjov

ščejo preslepiti ljüvstvo i ga odvroti od poti, po šteroj je dozday hodilo. Mislili so, da bo ljüdstvo, štero spoštüje svoje duhovne pastire, naednok v njihovom tabori, čí njim oni povejo, da se döhovniki z njimi, nego tü so se pošteno vrezali. Döhovniki so bili prisiljeni pred svojim ljüdstvom povedati svoje stališče, zato se je porodila goriobjavljena „Izjava“. S tem je pomagano tüdi ljüdem, ki so dozday ne znali, pri čem da so, zdaj je delo očivesno, nova stranka je obsojena, postavljena na dereš, ar je neistino pisala, zato njoj tüdi ljüdstvo obrne hrbet.

Odgovor na odgovor.

V 4. št. „Naših Novin“ pod gornjim naslovom je dr. Némethy dao odgovor na moje reči, štere so sveti pojasnile njegovo pisavo proti meni. Poprek mojih reči ne je mogo zavrnóti, ali ar pod gornjim naslovom ma ešče nekše poteškoče, tüdi od teh ga ščem rešiti i mirno pa stvarno odgovorim na nje.

1) „Népujsága“ 1. številka ne je nosila urednikovoga imena, ar je bila izdana v formi plakata. To g. dr. Némethy že prizna, da je pravilno. Zahteva pa, da prikelimo gor 10 par na vsako številko. To bi mogli včiniti, če bi brez pošte razširjali plakat. A ar smo ga po pošti poslali, je poština nadomestila plakatnino.

2.) Evangeličanskih duhovnikov nesam napadao. samo to istino sam izrazo, da dozday poprek neso bili z ljüdstvom v ednom političnom tabori. To vsaki zna, da je tak i se ne more zatajiti. Ka bo nova stranka zaistino združila g. evangeličanske pastore i njihove vernike v svojem krili, od toga bi ravno zavolo preminolosti prerano bilo i meni i Vam soditi. Pretio ne sam se kath. duhovnikom ki so pri novoj stranki i z mil. püšpekó. To nindri ne najdete v mojem odgovori niti toga ne da bi jaz šteo mil. hercegpüšpeka düševno moč i pokorščino v svojo politiko mešati. Vaših lüdi pisarije so blatile višešnjega pastira i dühovniki vaše stranke so delili tisto številko „Naših Novin“, gde ste Vi pisali ka pri püšpekóvoj sodniji nega pravice, ar tam najmre ta ne dobi zadoščenja. Proti tem napadom smo mi zagovorili po düžnosti cerkveno vlast, nikaj drügoga nismo pisali. Kak goreči častilci püšpekóvi so pa vaši dühovniki se vidi iz više

omenjenoga njivoga djanja. I Vi gda to trdite, ka püšpekóva sodnija neda pravici zadoščenja se v prsi bijete i povdarjate: „i mi civilni gospodje častimo püšpeka i se njemi pokoravamo.“ Jeli kak čüdnó se to glasi!? I za svojo trditev iznesete te dokaz to, ka ste püšpeka prosili dovoljenje, ka smete mene pri svetskoj sodniji tožiti. To se pa ešče bole čüdnó glasi. Dragi g. fiškališ, vsaka priprosta düša vam odgovori, ka püšpeki se tisti pokorijo i jih tisti častijo ki *spunjavajo bože i cerkvene zapovedi*, štere oni v Kristušovom imeni glasiyo. Dovoljenja pa za to ne bi Vam ni trbelo prositi, ka me ščete pri svetskoj vlasti tožiti, če bi dobro preglednoli dotičniya dva kánona cerkvenoga zakonika i pred očmi meli navado pokrajine.

3.) Ka Vi ne ste zadovoljni z mojom politikov, je za mene vesela istina, ár ste vsikdar bili drüge stranke pristaš. Vaša politična pota so drüga kak moja, ali jako veliko pitanje je, jeli so prava ali ne, jeli narodi ali pa samo par ljüdem prinesejo tisto, ka obečejo. Kratka bodočnost bo to pokazala. Gda sam kak poslanec düžen bio nastopiti proti krivicam, ki so se pri reviziji dokazale kak istinske, nesam napadao vaše osebe, nego krivice. Če vi mislite, da Vam je čast vzeta, iz srca rad stopim pred sodnijo i tam dokažem istinost vsake moje reči, štere sam napisao v zadevi odavanja veleposestniške zemlje. Ka se pa tiče 2%, g. fiškališ, nemate prav, Vi pišite, ka teva 2% se plačata za tabulacijo. To ne je točno. Zakon izrečno pravi, da je *tabulacija brezplačna* i da se 2% plačata za pisma i pogodbe, Če bi se dolnjelendavsko i beltinsko veleposestvo odalo plüg poprekračunavši za šest jezero dinarov — ne računavši ni drv — bi ta pisma prinesla okoli tri milijone dinarov onim, ki so zemljo odavali. To bi po zakoni mogo plačati küpec, 10% bi pa mogo ešče plačati neposredno v kolonizacijski fond potom veleposestva. Proti tomi podragšanji zemlje sem se je jaz borio v parlamentu i zvün njega, pa se bom tüdl še dele borio. Zakaj bi si par ljüdi vtekno v žepe milijone za par pisem? Naj te peněz ostane pri siromaškom ljüdstvo, zadosta je, ka to plača samo potrebne stroške. To je bila moja borba, ne pa kak vi trdite, za kruglice. Jaz pozovem prebivalstvo cele Slov. Krajine naj svedoči javno, če je gda od mene što čüo, ka bi ga jaz oproso

naj za mene glasa. Istina, zahvalnost zahteva, da vsaki poštenjak glasa za tistoga, ki se trüdi za njega — a jaz nikdar to nesam zahtevao, naj što glasa za mene. Ta vaša trditev je zato popolnoma neistinita i to tembole, ar sem jaz že večkrat šteo odstopiti ka ne bi bio poslanec, jedino ednoglasnoj želi naroda i njegovoj miloj prošnji sam se vdao.

4. Ka so naši listi pisali od vaše stranke programa, so pisali samo tisto, ka ste vi sami priznali. Vi sami ste najmre pisali, ka se združite z vsemi strankami ešče z onimi, štere so veri i napredki maloga človeka najbolje škodljive, naj samo našo krščansko poterete. Če vas zdaj boli, sami ste se tak globoko vrezali, mi nismo delali vašega programa.

5. Dokležovčare prej zato podpiram, ka bi na mene glasali. Ze više sem povedao, ka me vodi v borbi proti krivicam agr. reforme düžnost. To je moj odgovor. Odgovor nakeliko se tiče Dokležovčarov, pa naj dajo sami za Novine.

6. Ne delam nikdar proti tistomi, ka sem dozday delao, ar sem iskao vsigdar pravico i preganjao krivico ne gledóč na to na šteroj koli strani bi bila. Moja pot je vsikdar edna, samo ka me napadnejo na njej večkrat tüdi tisti, ki so en čas delali z menov, najmre te me napadnejo gda se zahteva od nyih velika nesebičnost.

7. Z voze sem vas rešo prej zato, ka ste vi tüdi mene rešavali. To je priznanje moje zahvalne düše. To me jako veseli ar ravno tista rana, štera najbolje zija zdaj v toj političnoj borbi je, kak vsi pravijo: nezahvalnost. Nešteti najmre plasno povdarjajo: tisti se tak grdo borijo proti Vam, šterim ste pomagali. Hvala Bogi, da Vi priznate, ka jaz nesam bio nezahvalen. Ka sem proso za Ozmeča ne vem. Ve so se na stotine na mene obračali za pomoč i sem vsakomi šteo pomagati i proso ednomi drva, drügomi les, tretjemi podporo, slüžbo, ali vsigdar *brezplačno*, vsikdar *drügim, nikdar ne sebi*. To mi tüdi Vi ne očitete. I veleposesvo je düžno bilo ne samo po svojoj ustanovi pomagati dobrim namenom, nego posebno še zato ar je vu fal delavcah našega ljüdstva prevelike haske vleklo z njega. Zato je to melo tüdi pravo za pomoč na nje se obračati, i gda je bio dober veleposestnik ali toga čestnik, je tüdi dobilo vsakdar pomoč. Bič pa je tüdi vnogokrat pokao po nedüžnom siromaškom narodi.

8.) 9.) 10.) G. Bačiči tudi ne ostanem dužen z odgovorom. Hvalevredno je, če ste polovico svoje vrednosti že v dobre namene razdelili, ar to je tudi vsakoga dužnost, komi dober Bog da vrednost, da iz nje tem več da, kem več ma, na dobre cile. Vrednost naša je najprej samo posojilo od Boga, štero njemi, njegovim dobrim cilom dužni povrniti. Vsaki je dužen to včiniti, posebno pa so dužni tisti to včiniti, kim se je ta sreča nasmejala, ko so brez posebnih trudov v par letih te postali bogatašje, gda je na jezere ljudih prišlo na nikoj, čeravno so se tej vnogo i še više moči trudili, da se obdržijo v svojem gospodarskom stani i prehranijo.

Da ste Vi od svoje strani dokončali, sam tudi jaz.

KLEKL JOŽEF
nar. poslanec.

NEDELA.

po risalaj 5. Evangelij sv. Mataja v 5. poglavji od 20. do 24. vrste. „Vsaki, što se srdi na svojega brata, bo kriv sodbe.“

V Kristusovi navukaj, štere pri naša denešnji sv. evangelij, je povedani bistveni razloček med starim i novim zakonom. Te razloček obstoji v odnošaji človeka do Boga i v človeka do svojega bližnjega.

V starom zakoni je razmerje izraelskoga i tudi vsega drugoga človečanstva do Boga ne bilo tak ljubeznivo kak v novom zakoni. Pred Kristusovom je spoznavalo ljudstvo svojega Boga kak gospoda i ostroga sodnika. Kristus pa je človeka z Bogom zmilo i postavio med človekom i Bogom razmerje kakše je med očom i sinom; „Oča naš, ki si v nebesaj“, je včio moliti svoje vučenike.

Podobno našemi odnošaji do Boga, so se v novom zakoni spremenili tudi odnošaji človeka do svojega bližnjega. V starom zakoni se je pravilo zob za zob, v novom pa je Kristus dao zapoved: „Ljubi bližnjega kak samoga sebe. Po Kris-

tusi teda vse verske zapovedi slonijo na zapovedi ljubezni i od nje dobijo svojo zvišenost.

„Kohn Moric mlajši.“

Gospodom okoli „Naših Novin“ pišemo, zato pa naj se glasi pripoved, da je v — Pešti bilo... V Pešti je bila stara trgovina z mešanim blagom. Poštenjak je bio v njej trgovec in njegova žena dobra duša. Delala in živela sta pošteno in zato so bili njuvi kupci zadovoljni.

No, lepoga dne so prišli obrtniki in na nasprotni strani ceste so opremili novo trgovino. Lepo, veliko, bogato trgovino so napravili, v šteroj naj se tudi odavle mešano blago. Ali najlepše je bilo na toj trgovini to, da „Kohn Moric mlajši“ šteroga ime se je svetilo z zlatimi črkami na tabli nad dverami, je imeo povsed po sveti imanje: samo v svoji trgovini ne. Kaj bi sükao reč: na porgo je bilo vzeto v lepi novi baoti vse, tudi velka tabla nad dverami s pozlačenim napisom...

V Pešti je takša navada da novo rešeto na klini visi, staro — či tudi skušano, sprobano blago pa se v blato meče... Zato pa je bilo v novoj trgovini den za dnevom več in več ljudij, zato so nosili blago od Kohn Morica mlajšega, kak da bi je zobston davao.

Žena staroga štacunara je bila čisto obupana. Skuze so ji močile oči da je vidla toga ali onoga od starih kupcov na pragi nove baote, mož pa, stari izkušeni trgovec se je samo smejao. Če je več ljudi šlo v novo trgovino, vekše je bilo njegovo veselje in pač to je spravilo ženo največkrat v glasen joč. „Oča nebeski“, — tak si je mislila dobra duša pri sebi — „kaj pa či se njemi je pamet zmešala od velke nevošččnosti...“

Na konci se je pa itak naveličao stari štacunar poslušati jamranje svoje žene, zato njej je pa pravo: „Idi Šara in pogledni — kaj se vidi na zadnji strani table nad dverami.“ Žena resan ide, poluka za tablo in na svoje največše začudenje vidi te napis: „Žena Kohna Morica mlajšega“.

Samo zdaj je razmila veselje szvojega moža. Njo so tudi zapustile

žalostne misli, ar je razmila — kak pošteno šče ravnati nova firma, štera si včas i dva napisa da napraviti...

Kratka je že pripoved: Kohn Moric mlajši je bangroterao, za njim je prišla nova firma „Žena Kohna Morica mlajšega“ in vse to v ednem meseci... in vse to tak, kak pri „Naši Novinaj“ — štere so tudi pri peti številki obrnile — najbrž že tak pripravljeno novo, na porgo vzeto napisano tablo...

Gospodje pri „Naši novinaj“ so obrnoli napisno tablo, to se pravi, de zdaj pride gospa „žene Kohn Morica mlajšega“... Mi Vas pa prav lepo prosimo, zaigrajte i končajte tudi pod novov firmov kak najprej, kajti Vaš list tudi pod novim imenom — je ne v čast Prekmurja, ne prekmurskomi ljudstvi in tudi Vam ne, šteri te nove „Naše novine“ vrejüjete.

Odkritosrčno in z lübeznijov, štero mi resan čütimo proti vsem našim, Vam povemo tudi razloge — zakaj smo naslovili to prošnjo na Vas. Poslušajte!

Prvi vzrok je, da ne vejte slovenski.

V peti številki Vašega lista imate uvodni članek pod naslovom „Na naš narod“. V tom članki, to je vodilnom članki, smo nabrali ne več in ne menje kak 34 strašnih jezikovnih hib! Vi deréte naš jezik, kak konjač živinče! Vi nemate pojma od slovenske slovnice. Vaši stavki so brezi zdravih nog, brezi rok, celo glava njim fali. Vaši članki žalijo jezikovni čüt maloga šolara, za odrasle naše pa je vsak Vaš spis grobijanska žalitev. Zato pa pravimo: odnehajte, ne izdajajte slovenski list — ar ne znate slovenski!

Vi samo škodite z Vašim listom intresom Prekmurja.

Laž, štero ogrevate v vsaki številki Vašega lista, da prej vsi nedomačini samo sovražijo naše, je ne primerno bojno geslo. Odprite oči in viditi morete, da imamo dosta ne domačih, štere naše ljudstvo lübi in iz čistoga srca poštüje, kajti tudi oni lübijjo naše, poštüjejo naše in delajo za naše. Rešite se že ednok laži, de more Prekmurec vse sovražiti kaj je ne zraslo na domačem zelniku in spoznajte že ednok istino, da je lejko politični voditeo mož, šteri

je z narodom trpeo, šteri čüti veselje in žalost narodov — či tudi je ne grof, ne fiškališ in ne... no kak bi že pravili... prijatelj lastnice veleposestva... Vaše kričanje, da vsi Prekmurci vküp, lejko ima za posledico, da zmešate število naših prijatelov, mislimo najprej na prijatele Prekmurja in s tem povečate trpljenje naših, ar podaljšate tisti čas, šteri je že sam po sebi predugi in potreben če ščemo zrasti resan v edno celoto z vsemi kraji naše domovine.

... Žena Kohn Morica mlajšega hitro proda ljudsko blago, pa bo konec. Mi to znamo in mi znamo za pripravljene potne liste za slučaj, ko bo razprodaja končana... Potrudite se, da bi bilo kakti prle končano in bodite zagvišni, da Vam bode Prekmurje hvaležno!

POLITIČNI ZAPISKI.

Kelko znanja majo možacije okoli „Naši Novin“? V zadnoj štev. „Naši Novin“ je prišeo članek „Ka je autonomija“. Bole očivesno bi svojega duševnoga siromaštva pisec ne mogeo pokazati, kak s svojov razlagov, ka je autonomija. Po njegovom mišljenji je autonomija takše medsebojno razmerje pokrajin, kak je bilo pred vojnov med Hrvatskov i Vogrskov. To je vse ka zna od utonomije. Od autonomistične ali pravzaprav federalistične državne vreditve najlepše vrejeni držav kak Švicarska ali Zedinjene države v Ameriki pa se njemi je niti senjalo ne. Da bi pa prelistao ustavni načrt (plan) šteroga je predlagao Jugoslovanski klub, v šterom je najmočnejša ravno ljudska stranka, za to je prekomoden. Pa si itak vüpa blatiti program ljudske stranke. Gospoda okoli „Naši novin“ naj tü postavi pero i dokaže, da je autonomija v tom programi ne prava. Izjavlamo, da z navdušenjom, z veseljom sprimemo vsaki načelni boj. Dokač so se pa ne zmožni zdignoti do te višine, je naša sodba od njene inteligence vse prle kak častna.

Plantava doslenost. V članki v zadnoj štev. „Naši novin“ si vučenjacie „neodvisne prekm. stranke“ takše svedočanstvo davlejo: „Zdaj je vlada v Belgradi i bi se moglo rečti — či je istina korupcija tam ar je mes“

Skuze Kerubinov.

(pripoved iz Jutrovoga.)

Stopi na pokopališče ali cintor. Poglej okrog po tom svetom kraju. Vido boš različno drevje, nego na ednom se ti najbolje stavijo oči. To je žalostna vrba. Njeno veje visi do zemle i lübeznivo pokrivle mirne grobove, kak mati pokrivle svoje dete, kak ftice svoje mlade. Njeno listje se vsigdar giblje i či se veter zaganja v nje, te tužno spevle pesem kratkoga življenja. Či jo gledaš zajtra zaran, gda zlata zarja naznanja prihod lepoga krala, sunca, gda se je nočna megla spremenila v bliščeče iskricice na travi i drevji, či te pogledaš žalostno vrbo boš vido na njoj srebrne skuze.

To drevo je znamenje žalosti, nevole. Bog nam je je dao, naj bi nas spominjalo, ka je ta zemla dolina skuz. Liki to je ne bilo vsikdar tak. V začetki sveta, prle kak je greh prišeo na zemlo, dokeč sta boža dobrota i lepota kralüvali nad vsem, dokeč je človik bio takši, kakši je prišeo iz božih rok, je ne bilo niti piknje trpljenja na sveti. V tistom časi je žalostna vrba ne bila takša. Svoje vitko veje je

držala visiko gori, obrnjeno proti nebi i s svojim nemim jezikom hvalila Boga.

Zemelski raj, srečno domovino prvih starišov, so namakali štirje potoki: Veselo sa žuboreli naprej med dvema breščekoma, na šterih so cvele najlepše cvetlice. Vmes so se zdigavale lepe, žamatno-zelene vrbe. Na vrhi ednoga breščeka, blüzi potoka, je stala najlepša vrba med vsemi. Na to vrbo sta radiva hodila počivat dva angela kerubina. Bog jima je zapovedao, naj čuvata nad rajom. Iz te vrbe sta gledala po lepom raji medtem pa igrala na zlato harfo v čast večnomi Stvarniki. Eden za drugim sta prepevala vsemogočnomi Bogi, ki jiva je z ednov rečjov iz ničesa stvorio, jiva oblekeo v nemrtelno svetlost, lepšo kak sunce, lepšo kak zarja, jiva je postavio v nedopovedljivo srečo večnoga blaženstva. Pred tov čudovitnov mužikov je vetriček henjao, živali so začüdene nastavlale svoja vüha, Adam pa Eva sta odložila svoje delo i združila svoj glas z angelskim, hvaleč večnoga Boga, ki je nasipao toliko dobrot na zemlo. Pa, oh groza, oh žalost! Veseli dnevi so minoli preveč hitro i je vdarila vöra bridkosti.

Edno jütro, gda se je zarja zasvetila, sta vidila priti Adama in Evo

iz svojega stanovanja. Pokleknola sta na prag kak navadno i zdignola roke k molitvi proti nebi. Med tov molitvov se je v raji genolo vse ka je živoga i ž njima vküp slavilo Boga. Po molitvi je Eva ne šla kak inda z Adamon na delo nego je zavila na gredico tistih rož, štere je mela najraj. Blüzi te gredice je raslo drevo dobroga i slaboga. Jalna kača se splazi na to drevo i gleda na Evo rekoč: — O kralica vsega stvarstva, mati neizmerne trume ljud, povej, zakaj vama je Bog prepevedao jesti s toga dreva? Či so ta jaboka tak lepa za oči, tak dišeča, gvišno morejo biti nenavadno dobra. Verta mi, ka tak dobroga sta ešče ne jela kak je to.

— Bog nama je dovolio, odgovori Eva, ka smeja jesti od vsega drevja samo s toga ednoga ne, ar či bi jela naj zadene smrt.

— O ti lepa Boginja! Nikdar ne merjeta, to vama jaz povem. Tisti hip, gda zaužijeta to sadje, postaneta kak Bog, spoznata ta vse dobro i slabo. Bar probajta.

Nesrečna žena vtegne roko, vtrgne strašno jaboko i jej. Potem se popašči k Adami, njemi razloži, ka se je

zgodilo i ponüdi sad. Naš prvi oča se prestraši, odskoči od Eve i kriči: „Nikdar ne!“ Eva začne jokati i ga prositi naj jej. Mož pa, da se ženi nebi zamerio, je prelomo božo zepovid. Včasi so stopile na svet te tri grozote: greh, bridkost, smrt. Narava je obledela, sunce se je pokrilo z oblakom, ftice so vtihnole i vse živali so se skrile v log, kak pred bližajočim se viherom. Adam pa Eva sta včasi spoznala svojo krivdo, obraz njima je prvikrat pokrila rdečica, srce njima je tak močno začnolo biti, ka sta mislili, ka njima prsi razvrže. Bežala sta i se skrila za grmovje.

Kerubina sta vse to videč henjala spevati. Žalostno sta gledala na strašno razžaljenje proti Bogi, na človekovo hüdobijo pa na kaštigo štera je mela piti. Vidila sta, kak se je pekeo odpro, kak je ž njega prišla smrt, betegi, küga, vojska, lakota i vse druge nevole. Harfe sta z rok pustila i bridko zajokala. Tiste skuze so spadnole na vrbo i nagnole njeno veje do zemle. Od tistoga časa se zove žalostna vrba.

vlade Beograd, bio je Beograd mesto korupcije. Dozdaj bi bilo samo edna takša gnjezda v državi. SLS. šče ešče edno vlado, — ešče v Ljubljani meto za edno gnjezdo korupcije, dve! Tak se bori proti korupciji? (Naj čitalci ne zamerijo, či ne razmijo, ar v „Naši novinaj“ včas tak pišejo slovenščino, ka ešče deteti v šoli hudo gračije od nje. Vredništvo.) — Pitamo vučenjake okoli »Naši novinaj«, po šterom zakoni bi morala biti tudi Ljubljanska vlada korupcionistična? Ali mora biti vsaka korupcionistična? Po vašoj logiki že. Mog' če pa sodi ta gospoda okoli nove stranke samo posebi? Gospodom okoli nove stranke priporočamo, da pitajo naše izseljence v Ameriki, ka se pravi avtonomijo meti. Zdaj pa čijte, ka pravi od avtonomije predsednik največše avtonomistične republike na sveti, štera bi morala za peldo služiti vsem državam pri vrejuvanji. Coolidge (čli Kulič) predsednik Združeni držav v Ameriki je meo pri priliki 150 letnice, ka so položili fundament napredka i moči v toj državi političen govor, v šterom je med drugimi pravo: „Nega centralizma, šteri je obstojao, ali ešče kde obstoji, da ne bi pripelao do birokracije, tiranstva, krutosti, reakcije i padca.“ Te reči gg. premišlavlite!

Prišlo je i objavimo. Z ozirom na nesramne napade na vse slovensko uradništvo pozivamo pisca članka »Na naš narod« v 4. štev. „Naših novinaj“ z dne 13. junija t. l., da podpre svoja natolcevanja (Trbe samo kakšnga slavenskoga „Gospodina“ poglednoti on kancelali, uradi! Tak je kak kamen, govor njemi je kak led! in drugo) s konkretnimi dejstvi, sicer ga smatramo za navadnega lažnjivca in obrekovalca.

Več slov. uradnikov Slov. Kr. Gospodje, zdrava pamet! Opazili smo že v »Naši Novinaj«, da v vsakoj številki k svojimi čudnomi jeziki primešajo hrvatske reči. Tej »vučeni junaki« pišejo, ka prej mi ne razmimo: „novega, kateri“, itd.; pitamo vas: šfo pravi v Slov. Krajini, gda slovenski guči: edenpot, svaki, pa druge hrvatske reči, šterih je puno v vaših člankaj? Vaš namen: pohrvatiti Slov. Krajino je jasen kak beli den. Ali višek vaše nesramnosti je v „Néplapi“ št. 4. str. 2. gde pišete: »V Prekmurji se v šolaj naj vči v srbsko-hrvatskom jeziki!« Kak nespametni ste, vam dokažem: 1) pravite, da je dosta ležejši od slovenskoga. Kda je komi tuiji jezik ležejši bio od materinskoga? Vaš jezik šteroga pišete, je gvušno nej naš, liki godla. — Pisali ste v „Naši novinaj“, da Slovenci nemamo „vjenjenoga, akademskoga jezika“. Ešče sam nindri nej čteo niti čuo od takšega jezika šteroga naroda! Gospodje, naivni ste, ar nemate fundamentalni pojmov od jezika! Pa bi vi odločevali, šteri jezik se bomo včili! 2) Srbshi-hrv. jezik gdešće lejko rabim. Istina, gde ga znajo. Ali pa tudi v Afriki? Slovenskoga tudi v Ameriki, na Angleškom se ga tudi vučenjacje včijo! Če ščemo na univerzo (vseučilišča) se trbe hrv.-srb. včiti. Eli se v naši srednji šolaj ne včijo toga jezika? Tudi v osnovnoj šoli, ešče cirilico znajo, štero dvomin, da znate vi! Ali nevede, da mam slovensko univerzo v Ljubljani! 3.) Te jezik prej v Sloveniji zna vsaki uradnik, trgovec i obrtnik. Laž! a) Zakaj nebi na Slovenekom lejko gučao sloven-

ski? Eli toga ne vej vsaki uradnik itd. b) Hrvatski niti polovica naše intelligence ne vej, nej pa trgovci in drugi. Popunoma itak samo profesorje — jezikoslovci znajo. 4) Nej je istina da bi naš guč bole podoben bio k hrvatskomi, kak slovenskomi. To je smešno, samo vi toga nevedite! Eli zna tak dobro srpskohrvatski g. Hol-sedl, g. Herman, g. Hari eli šteri? Vi zahtevate: naj se vči na naši šolaj že od začetka hrvatski! Dokazov nemate. Hrvatje se niti poleg svojega ne včijo našega! Dokazali ste, da se ne razmite ná pitanja jezika, pa da zahtevate nekaj brezmisleaoga! Mi smo odgovorili na vaše pitanje na konci članka v „Néplapi“. Na vaš mali glas itak nišče nede gledao, ali napisali smo to zato, da premislite, kak se smešite pred svetom i začnete trezno misliti. Samo pišete cele strani, kak nam je slabo itd. — pomagajte! LJENIN B.

GLASI

Slovenska Krajina.

— „Nekronani kralj Prekmurja“ po milosti božoj i volji naroda poslanec, prekmurski prorok i druge spodobne špotice dava g. Herman kaplan v »Naših Novinah« g. Kleklni. G. Klekl na to odgovorijo z tem dejstvom, ka so g. Hermani dozday ne dali nikše cone i odsehmo tudi ne dajo.

— **Peneze nazaj davle** beltinsko veleposestvo potom dr. Némethy advokata, večim kim je lani zemlja bila posili odana. Mi smo se pritožili na ministerstvo i za odgovor mo dobili ne od ministerstva nego od veleposestva, ka peneze lahko zdignemo če ščemo. Veleposestvo nam potom fiškališke kancelarije da z tem odgovorom še lepi tanač, naj peneze lepo čuvamo, ar mo je za par mesecov nūcali, gde de zemljo trbelo plačati. Tanač je lepi a mi ga samo na telko posluhnemo, ka mo peneze čuvali, a ne za to kak si gospodje pri novoj stranki mislijo. S temi se mi nemo pogajali za zemljo.

— **Vel. Polana.** Pri nas smo, kak so že „Novine“ pisale, triidnevnic. Samo telko povemo, da je bilo jako lepo. Le na zadnje je morala procesija izostati zavolo prepovedi, ar je v okolici tudi škrlatinka. Vse tri dneve je bilo okoli 2275 obhajil. Zahvala, da je bilo vse tak lepo i je šlo po sreči ide predvsem Bogi, potom voditelji tri dnevnic, domačemi g. ekspoziti i gg. kaplanoma Zadravci iz Črensovec i Greifi iz Turnišča, šteriva sta nevtrudljivo pomagala spovedavati.

— **Lepi pluvial** (plašč za procesije i slovesne večernice) i lepo štol so poslale sestre uršilinke v Ljubljani velkopolanskoj cerkvi. Plač neso štele drugo vzeti, kak to, da farniki molijo za namene njihovoga reda. Prav radi včinimo!

— **Zrelostni izpit za učitelja** so napravili na mariborskem učiteljišči g. J. Tivadar iz Beltinec. Domačemi gospodi prav iz srca čestitamo i želemo da bi duga leta mogli delati za hasek naše dece i s tem hasnili svojimi narodi.

— **Škrlatinka.** Tak se opaža, ka se na vesnicaj ne širi več. V Soboti

je do 120 betežni na škarlantinki. Mrli so dozday od tej, ki so v bolnici samo 4, vōni pa jih je spomrlo neprimerno več. Zato je pač najbogše, da starši betežno deco itaki prijavi-jo. Zdravljenje v bolnici je brezplačno podvorba dobra i je največ vūpanja, da deca ozdravi.

— **Bakovci.** V našoj vesi je bilo zadnje nedelo pri ednoj poštenoj hiši gostüvarje, na šterom so razbijasti pojbjje napravili tudi malo človeči kolin. V oštariji so se znapili, potom so se pred hišov, kde je gostüvanje bilo, sposvadili i skrvarili. Oh, ta nesrečna pijača, kelko nevole dela! Zdaj pa bo pa tožba i plačüvanje i potom — do se tožili, da nemajo penez pa njim slabo ide.

— **Hotiza.** „Neodvisna prekmurska stranka“ je mela pri nas shod, na šterom sta se skregala dva gospoda. Čudno je to zato, ar obadva spada-ta pod streho neodvisne (pa odvišne) stranke. To kreganje se je tak godilo:

G. Jožef: »Ta zemla nam je mačija.«

G. I. ... šteri ga je meo nekelko pod kapov: „To je ne resam, ta zemla je naša prava mati.“

Edna ženska: »Vse bi je trbelo zbrsati nekam inan.«

Zdaj se oglasi g. Fer.: „Mati to brsanje bi Vam drago prišlo.«

Re: an lepi shodi, pa ešče lepši guči gg. okoli nove stranke!

— **Gomilice,** 18. toga meseca okoli poedenajste v noči je bio ogenj pri Markoja Marki. Za zrok se ešče prav ne ve. Zgorela je hiša s škednjom vred, zgoreli so tudi sosidovi hlevovje, drugo se je posrečilo obraniti. Škoda je velka, zato prosimo smilena srca, da njim pomagajo, či si bodo kaj prosili.

— **Delavska borza** v M. Soboti je, ar so občine ne priskočile na pomoč, od 15. toga meseca prestanola poslovati. Delavci se naj, dokeč se káj inači ne obrne, obračajo pismeno ali osebno na borzo dela v Maribori, Slomškev trg 3. štera je najbliže i njim bo rada pri posreduvanji ali iskanji dela šla ná roko. — Za bivšo borzo dela V. Komavli.

— **Turnišče.** Naši rojaki v Clevelandu so nam na cerkvene potrebčine poslali 8,400 Dinarov. Nabirala sta Koren Štefan i Küčko Jožef. Lepa hvala! Bog vam povrni z obilnim blagoslovom.

— **Pasji zapor.** Meja med srezkima poglavarstvom M. Soboti i Dolnja Lendava je med Bogojinov i Tešanovci. V Bogojini morajo psi biti vsikdar na vezalji, v Tešanovci pa nemreš skoz vesi, ka ti ne bi kakši „rinko“ hlače mero. Zato bogojanski psi neščejo vervati, ka so s tešanovskimi v ednoj državi.

— **V pojasnilo.** Kakor se je ravnokar zvedelo, bili so v noči od 22. do 23. junija 1926 pomazani nekateri madjarski napisi v Dolnji Lendavi in razbito baje tudi eno okno na župnišću. Ker nasprotniki Slovencev razširjajo vest, da so to storili tukajšnji Slovenci, izjavljajo odlični Slovenski krogi, da je to zlobna izmišljotina, pač pa obstoja sum, da so to storili baš oni, ki te vesti razširjajo, z namenom da bi zvalili sum na nedolžne Slovence in jih nepoučenemu svetu prikazali kot neomikance.

Vržej. V nedeljo, dne 27. jun. bo v zavodi „Marijanišče“ lepa slo-

vesnost. Veleč. gosp. ravnatelj Franc Povše obhajajo dvajsetpetletnico mešništva. Jm častitamo i želemo, da bi ednok mogli obhajati petdesetletnico ali zlato mešo.

Državna meščanska šola v D. Lendavi. Vpisovanje učencov se vrši dne 28. in 29. junija 1925 od 8 do 12 ure. Učenci naj prinesejo šolsko izpričevalo in krstni list. Ravnatelj.

— **Nova meša na Tišini.** Julija 11. bo vlč. g. Dindek, salezijanec, rojen na Tišini, meo prvo sveto mešo. Naj ta prva sveta daritev prinese dosta blagoslova na tišinsko farno, da bi dala dosta novomešnikov. To tudi bo, či do dijaki meli dobro krščanko vzgojo.

— **Državna realna gimnazija v Murski Soboti.** Vpisovanje učencev v 1. razred se bo vršilo poletnem roku do 1. julija vsak dan od 10—12. ure v ravnateljski pisarni. Starši naj predložijo osebno ali pa naj vpošljejo po pošti rojstni list in obiskovalno spričevalo za sprejem v srednjo šolo. Učencem ni treba hoditi k vpisovanju. Kdaj se bo vršilo vpisovanje v jesenskem roku, se bo objavilo v časopisih, ravnotako dan sprejemnih izpitov in vse drugo.

RAVNATELJSTVO.

Domača politika.

Zavolo pravoslavni risaoski svetkov se je v domačoj politiki nikaj važnoga zgodilo. Poslanci so odišli na vse strani države i majo politične shode. Pribičević je meo shod v Metliki, nato pa v Rogatici, kde so radikalni večkrat veliko rabuko napravili. Zavolo tej rabuk je oblastni zastopnik razpusto shod. Pribičević se je pritožo na ministerstvo, politični krogi pa pravijo, ka so Pribičevići povrnoli milo za drago. Kak je on nekda z drugimi delao tak delajo zdaj z njim.

Radikali so se v Beogradi pri občinski volitvaj do dobrega sposvadili. Nasprotstvo je tak globoko, da bo zatogavolo morarala prej vlada idti.

Poslanec Vesenjaj je vložo interpelacijo, v šteroj pokaže kak razdrapanje gospodarske razmere so v našoj državi. Izvleček njegovoga govora objavimo v prišestnoj številki.

Poslanci tudi čakajo, da bo vsaki čas zbornica šla na počitnice. Mogoče že 29. t. m. Poleg toga pa se širijo tudi glasi, da mora zbornica prle sprejeti ešče nešterne zakone n. pr. zakon od zednačenje davkov, pogodbo z Italijov i. t. d.

ODAM

svoje lepo imanje, štero je pri glavnoj cesti, zato je pripravno za obrt Poleg sta tudi 2 pluga dobre zemle s povom vred. URŠA NOVAK, Banovci 52. p. Križevci pri Ljutomeru.

Razpis tečaja.

Verska občina v Pečarovci, pri Sv. Sebeščani razpišuje delo pri dogradnji stolpa (törma) pri farnoj cerkvi istotam. Ponudniki naj se osebno javijo 11. julija t. l. v šoli, šteroga dne se pogodba sklene.

CERKVENI ODBOR
Pečarovci.

URADNO NAZNANILO.

Srezki poglavar v M. Soboti naznanja: Ar je v neštérni vesnici razširjeni poprijéti beteg »škarlatinka«, šteri je deci jako nevaren, so se nastavili po okuženi občini dezinfektorje. Tej majo poleg toga da, da hiše razkužijo (betegove bacile z vročinov vmo-rijo) to dužnost, da betežno deco spravljajo v M. Soboto v bolnico. V bolnici za vračenje ne trbe nikaj plačati. Domači svoje dece v bolnici nesmijo obiskavati. Za prevožno deco mora občina dati kola. Kda betežnika odpelajo, se mora hiža itaki razkužiti, domači pa se nesmejo 9 dni genoti od hiše. Ka potrebujejo od zvüna, njim morajo prnesti v to postavljeni občinski stražarje.

Vsako zbetežanje se mora včas naznati dezinfektorji ali zdravniki.

Što se protivi tem zapovedim, bo kaštigani.

Da se zabrani razširjanje betega, je potrebno, da so deca vceplena. Cepljenje se mora izvršiti trikrat vsikdar po osmi dnevaj i ne košta nikaj. Vceplavlejo vsi uradni i okrožni zdravniki.

Poleg toga so prepovedana vsa senja, proščenja, veselice i zborovanja iz okuženi občin verniki nesmejo iti k božoj službi. Prepovedano je tudi po tej občini kodivanje, i po tej občini nesmejo hoditi ne ciganje, niti marelarji i nihče, ki s potüvanjom opravljajo svoje rokodelstvo.

GOSPODARSTVO.

Košnja.

Pri gospodarstvu, posebno pri polodelavci je ne zadosta, da se dosta, da se kemveč pridela, nego je potrebno tudi, da so to, ka je zraslo, prav domo spravi. Vsakdenešnje življenje polodelavca toti dosta navči, nego je ne odvišno, či si svoje znanje poglobi čtenjom knjig i člankov, šteri obravnavlejo njegovo stroko. Zdaj smo tak rekoč v košnji, zato nekaj od košnje.

Tečnost krme je navadno od toga odvisna kda travo kosimo i kak jo sušimo.

Kda je košnja trave najprimernejša? Kositi je te najbogše, kda največ trav cvete na travniki. To je pa ne te, kda je največ cvetja na travniki, nego te, kda največ trav cvete, tudi tiste štere nemajo rož. Večina trave na dobrom travniku cvete brezi, da bi mela kričeče cvetje. To so trave, štere spadajo v isto vrsto s strmenimi setvami. Te cvetejo tak, ka skoro ne opazimo. Zato moramo v prvoj vrsti znati kakši trav je največ na travniki i potom paziti, kda cvetejo, da je v pravom časi pokosimo.

Pred cvetenjom kositi je za to ne dobro, ar tráva pri sušenji preveč vküp spadne. Rastline majo pred cvetenjom dosta vode v sebi, pa malo hrane. Pri sušenji se voda spari i sena bo malo, ar je malo trde hrane v betvi. Kda pa trava ocvete je v betvi istinsko menje vode, pač pa postane betvo žilavo, trdo, zgübi tečnost, zato živinče za takšo krmo ne mara. Neštérni pravijo, da je v zreloj travi semenje, štero prej nadomesti hrano v betvi. Ta miseo je zmotna. Največ trav najmre ma takše semen kak pleva, ki nema skoro nikaj hrane v sebi. Betvo

pa zgübi dosta več kak se pridobi s travnim semenom, postane prava slama, poleg toga pa, ešče se osiple z njega vse listje.

Ešče eden zgovor majo polodelavci. Pravijo, da za to zorijo travo, ka bi semen ščrčalo pa bi se trava na travniki vgostila. Tüdi to je ne prav. Dosta bole se splača, či eden mali kot trave pustimo za semen, drugi pa v pravom, časi pokosimo. Či pa ščemo da bo trava gostejša na senožeti, je pač najbogše, da travnik prle vdelamo za sejanje semena, pa posejamo notri küpleno semen. Pri küpili semena moramo samo to paziti, ka zaberemo seme tiste trave, štera ravno najbolje nosi v tistoj zemli pa da küpimo seme od dobrega, zaneslivoga semenotržca.

Košnja je teda najpripravnejša, kda največ trav cvete. Te čas se nemre določiti vsako leto na iste dneve v meseci. Na rast i zoritev trave vpliva tudi vreme. Či je süha letina, se zori trava dosta prle kak v mokroj letini. Tüdi toplota pomaga, da trava hitrej raste i se razvija, zato košnja pride prle po toplom sprotoletji, kak po hladnom. Tüdi se mora košnja ravnati po vremeni; či je deževno vreme, se mora košnja odložiti na sledkar.

Ešče edno falingo moramo omeniti pri toj priliki. Vertovje radi pravijo koscom, naj kosino peto težijo, ka se bole ščista pokosi. Istina je, da, či za koscom celi šmükli trave strelajo gor, ali pa dela takše sglavnike, ko bi lahko kapao prek nji, dosta krme ostane na travniki, vendar pa je tudi ne dobro, či kosec preveč „brije“. Kda kosa travo, kak pravimo, s zemle reže, se v nogim travam zgene rahlo korenje i se posušijo. Tüdi tü je nekša zlata sredina najbogša.

Pri raztepanji plastovje pazimo, da ne razteplemo dokeč je rosa. Či pride trava na rosnata tla, se trava friša, pa ne süši. Isto je, či kosimo v deževnom vremeni. Či je dežč, je pač najbogše počakati s plastovjom, da henja i tla nekelko vsehnejo.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metecent) pšenice 340 Din., žita 230 Din., ovs 190 Din. kukarice 170 Din., ječmena 215 Din., hajdine 260 Din., prosa 215 Din., pšen. otrobov 135 Din. **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 9—10 Din., teoci 12—13 Din., svinje 15—17 Din. **Krma:** Sena 60—70 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 63 par, Schilling 8 D., Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 53 p., Francoski frank 1 D. 69 p., Švicarski frank 11 D. Taljanska lira 2 Din. 10 par.

Mali oglasi.

K ODAJI

je v Martjanci edna zidana hiša, štera obstoji iz 5 sob 1 kühnje, 1 kamre i pivnice. Poleg je tudi škedenj, 1 plüg ograda za zelenjavo i s sadovenim drevjom pa 1 plüg travnika. — Pozvedi se pri KERESZTURY KÁLMÁNI v Martjancih.

ISTINA JE,

da VEKOSLAV BRATINA glavni zastopnik za stavbeni material za celo Prekmurje prodaja po tovarniških, sedaj zelo znižanih cenah: cement, apno, stkvbeni les, deske, late, švartelne, opeko, črejp itd.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDOŠI
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	BARNABÁŠ
	trgovci z papirrom igračkami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Samostalno podporno društvo „SVETI KRIŽ“ v Chicagi Ill.

je jako dobro za prekmurske Slovence i Slovenke. V društvo se sprejmejo moški od 16. do 50., ženske pa od 16. do 45. leta. Vstopnina eden dolar pri sprejemi v društvo, mesečna plačila za društvo eden dolar. Za to plačilo dobi vsaka kotriga ob priliki betega vsaki den eden dolar podpore, za smrtnino pa 500 dolarov. Kotrig ma 215, gotovščine 8000 dol. Seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci popoldne ob treh na No 1802 S. Racine Ave.

Odborniki so: predsed.: Štefan Ros, prodpreds.: Ignac Krapec, nadzorni predsed.: Martin Kelenc tajnik: Štefan Hozjan, podtajnik: Martin Horvat, blagajnik: Štefan Jakšič, paziteo betežnih: Mihael Gjörök, računovoditelja: Matjaš Grüşkovnjak i Jožef Čurič, paziteo društva: Štefan Vučko, vratar: Ivan Černjavič.

Trgovske knjige

Pergament papir

Creppapir

Pisemski in kancelarski papir se dobi na veliko in na malo pri

I. HAHN

Murska Sobota.

K ODAJI

je včas 1 motor z šestim konjskimi močmi i gümno šte. 3. (s Kallajove tovarne). Za tom pa eden lezeči motor z 12. konjskimi močmi. Več pove:

KERCSMÁR PÁL

ČEKEČKAVAS, p. PROSENJAKOVCI PREKMURJE.

MLATILNICA

s pečjov firme Clayton i Shuttleworth, štero se lahko prevaža, je 1 leto stara i dnevno namlati 1 vagon zrnja je k odaji po fal ceni. Pita se i pogledne pri lastniki

JOŽ BAUMEISTER, Maribor Aleksandrova cesta št. 20.

Podpirajte

„NOVINE“!

HRANILNICA IN POSOJILNICA

v ČRENŠOVCIH.

r. z. z n. z. uraduje vsako nedelo ino svetek.

Obrestüje hranilne vloge (navadne) po 8%. Vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi od 5000 Dinarov naviše pa po

8 1/2 %

Stanje vlog je že 2 milijona Dinarov

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomi lüdstvi. Zavüpajte nam peneze, zanštere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka večim sirotam je lahko posodimo na fal interes.

KMEČKA POSOJILNICA

v MURSKI SOBOTI

r. z. z n. z. uraduje vsako nedelo.

Obrestüje hranilne vloge po 8%. Kmečki penezi naj se vložijo v kmečko posojilnico naj služijo kmečkomi lüdstvi.